

К 796/799/М 45 ЛЯ ЗА СЪДЕЙСТВИЕ
ТА-ОКРЪЖЕН СЪВЕТ
Р У С Е

120000867734

**МЕЖДУНАРОДЕН ТУРНИР
ВОДОМОТОРЕН СПОРТ
ЗА КУПАТА
-ЗМС ВАСИЛ МАРИНОВ-**

K 545, 13

K $\frac{1987}{23}$

2) $\frac{496499}{1145}$

Четвърти международен турнир по водомоторен спорт
за Купата „З. м. с. Васил Маринов“
Русе, 23 май 1987 година

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000867734

У В А Ж А Е М И
С Ъ С Т Е З А Т Е Л И,
Д Р А Г И
Г О С Т И,

ДНЕС ОТКРИВАМЕ ЧЕТВЪРТЯ МЕЖДУНАРОДЕН ТУРНИР ПО ВОДО-
МОТОРЕН СПОРТ, ОРГАНИЗИРАН В ПАМЕТ НА НАШИЯ СЪГРАЖДАНИН, СВЕ-
ТОВНИЯ ВИЦЕШАМПИОН, ЗАСЛУЖИЛИЯ МАЙСТОР НА СПОРТА В.МАРИНОВ.

ВИСОКА ЧЕСТ ЗА РУСЕ И НЕГОВИТЕ ГРАЖДАНИ Е ДА БЪДЕМ
ДОМАКИНИ НА СЪСТЕЗАНИЕ ОТ ТАКЪВ РАНГ. ТОВА Е ДОСТОЙНО ПРИЗ-
НАНИЕ ЗА НАШИЯ ГРАД, КОЙТО С ВСЯКА ИЗМИНАЛА ГОДИНА СЕ УТВЪРЖ-
ДАВА ВСЕ ПОВЕЧЕ КАТО ЕДИН ОТ ВОДЕЩИТЕ ЦЕНТРОВЕ НА БЪЛГАРСКИЯ
ВОДОМОТОРЕН СПОРТ. УВЕРЕНИ СМЕ, ЧЕ СЪСТЕЗАНИЕТО, КОЕТО ЩЕ
ЗАПОЧНЕ ДНЕС, ЩЕ ДОПРИНЕСЕ ОЩЕ ПОВЕЧЕ ЗА ПО-НАТАТЪШНОТО ИЗ-
ДИГАНЕ НА АВТОРИТЕТА НА РУСЕ В ТОЗИ МЪЖЕСТВЕН И КРАСИВ СПОРТ.

КАТО ВИ ПРИВЕТСТВУВАМ НАЙ-СЪРДЕЧНО С"ДОБРЕ ДОШЛИ" В
НАШИЯ ГРАД, ПРИКАНВАМ ВСИЧКИ УЧАСТНИЦИ В ТУРНИРА ДА ВОДЯТ
ЧЕСТНА И СПОРТСМЕНСКА БОРБА, В КОЯТО ДА НАДДЕЛЕЯТ ВОЛЯТА И
ВИСОКОТО СПОРТНО МАЙСТОРСТВО.

УСПЕШЕН СТАРТ И ЩАСТЛИВ ФИНАЛ, СКУТЕРИСТИ!

КЕРЧО ДЖАМБАЗОВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОРГАНИЗА-
ЦИОННИЯ КОМИТЕТ И
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ИК НА
ОБНС - Р У С Е

О Р Г А Н И З А Ц И О Н Е Н К О М И Т Е Т

- Председател: Керчо ДЖАМБАЗОВ – председател на Изпълкома на Общинския народен съвет – Русе
- Зам.председател: полк.инж.Стефан ДИМИТРОВ – председател на Окръжния съвет на ОСО – Русе
- Зам.председател: д-р Евгени НАЗЪРОВ –главен лекар на ПОБ – Русе и председател на секция"Водомоторен спорт" при ОМК – Русе
- Секретар: Богомил МИТЕВ – началник на ОМК – Русе
- Членове: Атанас ПЕНЕВ – Общински комитет на БКП– Русе
- Петър ПЕНЧЕВ – главен директор на СД "МПБУ" – Русе
- инж.Йордан РАДОЕВ – директор на Паратходство БРП
- инж.Цочо СИМЕОНОВ – директор на "ИЗОТ-СЕТ"
- Михаил МАКСИМОВ – директор на ТК"Юта"
- Стойчо НЕШЕВ – директор на ККЗ"Ив.Димитров"
- Койчо МИТЕВ – главен директор на СМК
- Христан БЕЛЕВ – директор на завод"Н.Киров"
- Симеон АЛЕКСИЕВ – директор на завод "Георги Димитров"
- Атанас МИХАЙЛОВ – директор на Пристанищен комплекс

О П Е Р А Т И В Е Н Щ А Б

- Председател: полк.инж.Стефан ДИМИТРОВ – председател на Окръжния съвет на ОСО – Русе
- Зам.председател: Христо НИКОЛОВ – председател на Съвета на ОМК и член на Бюрото на БФВМС

Зам.председател: м-р Людмил МАРКОВ – зам.председател
на Окръжния съвет на ОСО
Секретар: м.с. Пламен БОНЕВ – началник на морски
клуб "Дунарит"

С Ъ Д И Й С К А К О М И С И Я

Главен съдия: з.д. Минко ВАРНАЛИЕВ
Зам.гл.съдия: Ленко ДЖУНДЖУЛОВ
Главен секретар: з.д. Албена МАРИКИНА
Ст.съдия-броител: Соломон КАНЕТИ
Ст.съдия
старт-финал: Тодор ТРАЙКОВ
Съдия старт-финал: Димитър КУШЕВ
Съдия старт-финал: Христо БАСАРБОЛИЕВ
Ст.съдия-
времеизмерител: Славчо МИЛАДИНОВ
Информатор: Христо ДИМОВ
Комендант: Теодор ПЕЕВ

Т Е Х Н И Ч Е С К А К О М И С И Я

Председател: Ангел ТРИЧКОВ
Член: з.д. Христо АТАНАСОВ
Член: Симеон НИКОВ
Член: м.с. Йордан ХРИСТОВ

Ж У Р И Д А П Е Л

Председател: з.д. Никола ВЪЖАРОВ
Член: Стоимен МАЛИНОВ
Член: Георги ЧЕРВЕНЯКОВ
Член: з.м.с. Иван МАНОЛОВ
Член: з.д. Минко ВАРНАЛИЕВ

П Р О Г Р А М А

22 май 1987 г.

10.00 - 14.00	-	приемане на документи
14.00 - 15.00	-	технически преглед
15.00 - 15.30	-	техническа конференция
15.30 - 16.30	-	свободни тренировки на клас Р-1000
16.30 - 18.00	-	свободни тренировки на клас ОА, ОВ и ОС

23 май 1987 г.

8.00 - 8.30	-	свободни тренировки
9.00 - 9.30	-	откриване на турнира
10.00 - 10.20	-	първа гонка на клас Р-1000
10.20 - 10.40	-	първа гонка на клас ОА-250 куб.см.
10.40 - 11.00	-	първа гонка на клас ОВ-350 куб.см.
11.00 - 11.20	-	първа гонка на клас ОС-500 куб.см.
11.20 - 11.40	-	втора гонка на клас Р-1000
11.40 - 12.00	-	втора гонка на клас ОА
12.00 - 12.20	-	втора гонка на клас ОВ
12.20 - 12.40	-	втора гонка на клас ОС
12.40 - 13.00	-	трета гонка на клас Р-1000
13.00 - 13.20	-	трета гонка на клас ОА
13.20 - 13.40	-	трета гонка на клас ОВ
13.40 - 14.00	-	трета гонка на клас ОС
15.00 - 15.30	-	награждаване на победителите и
закриване на турнира
19.30	-	тържествена вечеря

Турнирът носи неговото име

ГОРДЕЯ СЕ, ЧЕ СЪМ
БЪЛГАРИН!

Извадки от непубликуван досега раз-
говор със заслужилия майстор на
спорта **ВАСИЛ МАРИНОВ**

Като ученик не ми позволяваха да спортувам – костите ми не се калцираха добре и лекарите ми забраняваха. По едно време ми предложиха да се захвана с гребане. Отидох, но... не ми хареса. Но тъкмо гребането ме доведе до водомоторния спорт. Седмица след първото ми отиване на лимана видях как се обърна един скутер и как пострада неговият водач – случаят беше с Иван Манолов. Може и да е странно, но точно това ме "закрасти". Така потеглих – хареса ми много този спорт още в началото.

Обикнах много скутерите. Следя всички моторни спортове: автомобилизъм, мотоциклетизъм, интересувам се и от гребане, а към футбола се отнасям с пренебрежение. И не си представям, че бих могъл да стана друг, а не скутерист. Да, рискът е непрестанен в нашия спорт. Жена ми все е неспокойна и това си е естествено. Аз обаче вътре в полигона не го усещам това напрежение. Риск има, но той трябва да се избягва – може да бъде фатален. Пък иначе риск има и по тротоара да вървиш. Ако мислиш за смърт – защо да се качваш на скутера? Смъртта никой няма да я избегне. А в карането има такава красота! Това е чувство, на което аз не мога да дам точно определение.

Всеки спорт си има емоции – за мен те са може би летенето на скутера, скоростта, шумът...

Може би ето затова, защото обичам толкова много моя спорт, не се вълнувам особено на състезания. Има треска, но тя е само в първата гонка, докато се настроя за състезанието. Атмосферата на старта не ми влияе. Концентрирам се пълно – зная, че не се ли съсредоточих в състезанието, не може да се борих мъжки. Всичко е в ума ми – и кога да запала двигателя, и стартът, и тактиката за гонката. В минутата преди старта мисля само да не ме ударят и да избира правилната позиция за подход към стартовата линия. Няма място за страх, трябва да се кара по-бързо, най-бързо дори. Скоростта – това е целта на състезанието! Колкото по-бързо направиш всичко, толкова по-близо си до победата. А победата е голямото удовлетворение от труда, който си положил. Аз работя целогодишно, непрекъснато – победата е моята награда. Пък и малко време ми остава да се радвам на победите си, а и не съм толкова емоционален. За мен е така – свърши ли едното състезание – започва другото. И не обичам да ме тупат по гърба, да ме хвалят – тези неща не ги възприемам, дразнят ме. Иначе в къщи има една цяла витрина, където си пазя грижливо наградите. Може би един ден, когато спра да се състезавам, тези награди ще ми напомнят за робския труд, но и за удовлетворението от него. Много спомени ще излязат от тях!

Казах робски труд. Може да звучи пресилено, но е вярно! Хората вечер са си у дома, а ние се връщаме към полунощ, че нерядко и след това. Времето все не ни стига. Нали идва поредното състезание.

Казват, че съм сред световния елит. Какво път, мисля – заслужил съм го. Никога не съм губил самочувствие от гръмки

фирми, винаги съм се стремил да докажа себе си. Един спортист е голям тогава, когато стигне върха и го отстоява. Можеш да се откажеш от спорта, трябва дори, но когато вече губиш качествата си, но не и когато си на върха и можеш още. Е, ако нямаш амбиция – то е друго... Но за спортиста основното е да побеждава. Спортната злоба тук е наложителна, но тя не означава, че не си добър другар. Големият спортист е честен и принципен – в спорта не трябва да има място за хитрини на дребно и за себелюбие.

Да, обичам да пътувам. Не са толкова много страните в Европа, в които не съм бил. Но не бих отишъл да се състезавам от името на друга страна за каквито и да било пари – похубава от България за мен няма! Човек трябва да защитава родината си! Ето, това си мисля, когато представям България на състезания. И се гордея, че съм българин!

ВМЕСТО ВИЗИТНА КАРТИЧКА

Заслужилият майстор на спорта **В А С И Л М А Р И Н О В**
е:

- * десетократен шампион на България;
- * носител на 13 златни, 2 сребърни и 4 бронзови медала от републикански първенства и турнири;
- * световен вицешампион в клас ОС-500 куб.см през 1979 г;
- * многократен първенец в редица силни международни турнири, сред които: "Дружба и братство" в СССР (1982 г.), "Голямата награда на Белград" (1978 г.) и др.

40 години Организация за съдействие на отбраната

ШКОЛА ЗА РОДОЛЮБИЕ

Кратък разказ за годините, в които бе създаден Окръжният морски клуб в Русе

Ако потърсим корените на днешния Окръжен морски клуб назад във времето, навярно ще ни е много трудно. Защото за русенци могъщата река, течаща през половин Европа, винаги е била не само транспортна артерия и източник за препитание, а и чудесно място за спорт и отмора. Доказателство за това е основаването на първото спортно дружество "Юнак" още през 1908 година. В неговите рамки се организира плувна и гребна чета, в която влизат 80 души. Под ръководството на офицери от Дунавската флотилия те водели занимания два пъти седмично по р. Русенски Лом и Дунав с подарени от Русия лодки, обучавали се по плуване, както и да намират потопени на дълбоко чучела, да ловят пуснати във водата живи патици и пр. Пак по това време гимназисти от Русе основават плвателното дружество "Дунавец", но то просъществувало твърде кратко. Въпреки това русенци са неизменно сред най-добрите в състезанията – през 1922 г. те спечелват всички награди по плуване и гребане във Варна, сетне – през 1923, 1924 и 1925 г. отново са на върха. Първите официални състезания по гребане в Русе се провеждат на 28 август 1925 г. А през 1931 г. се изгражда и яхтклуб. Трябва да се отбележи и това, че Народният морски сговор по същество е бил реакционна организация и, естествено, не е постигнал масовост, защото шовинистичните му идеи не са били възприе-

мани от прогресивната младеж в Русе.

След историческата победа на Девети септември у нас се създава (1947 г.) Народният съюз за спорт и техника. В него наред с другите военноприложни дисциплини са залегнати и плуването, гребането, водомоторният спорт и корабомоделизмът. През 1949 г. той бива заменен от Доброволната организация за съдействие на отбраната, към която се изгражда управление "Морска подготовка". В Русе се основава комитет "Морско дело", председател на който става капитан лейтенант Николай Комухarov от Дунавската флотилия. Бедна за сегашните ни представи е неговата материално-техническа база – две-три лодки и така наречената "плаваща вършачка" на ДМЗ "Георги Димитров". Но скоро по-големите предприятия в града заделят средства за построяването на лодки, които предават на комитета – това са ДИП "Изкуство", ККЗ "Иван Димитров", ДМЗ "Георги Димитров", ЛВЗ "Васил Коларов". Въпреки това курсистите чакат с часове за практическите занятия – така много са желаещите.

Същата бе картината в секцията по ветроходство – едва в края на 1950 г. варненци подаряват на Русе една яхта "Йола". Да не говорим за водомоторния спорт – с няколко частни скутера се развива изключително състезателна дейност. Но ентузиазмът и желанието са така големи!

Съществен тласък дава основаването на Окръжния морски клуб – на 25 юни 1953 година се провежда неговото учредително събрание, което сбира на кораба "Георги Димитров" много привърженици на морската подготовка. За първи председател на клуба е избран капитан Груд Пожарски, а негов началник става Христо Райнов.

Малка материалната база все още да е оскъдна, клубът обаче започва да осъществява желания предим, както и морски-

зацията на морските спортове, така и в качеството на подготовката. Скоро се увеличава базата, създават се кабинети, складове, работилници. Идват и първите шампионски титли.

В годините след преминаването на Окръжния морски клуб към системата на Комсомола отново е налице значителен подем в масовизирането на морските спортове. Отборите на клуба вече неизменно са сред лидерите във водомоторния спорт, военно-приложното плуване, подводния спорт, скоростното подводно плуване и т.н. Русенци редовно участвуват в националните ни гарнитури.

С помощта на многобройните си активисти, тренъори и деятели Окръжният морски клуб, който вече навършва 34 години, е обучил хиляди плувци, гребци, скутеристи, ветроходци, водни скиори, доброволни инструктори и съдии. Той разпространява любовта към морските спортове дори сред най-малките, като сполучливо се използват кържниците "Млад моряк". И това е добър залог за достойна смяна, за продължаване на традицията русенци да бъдат винаги сред челниците в страната в морската подготовка.

ТУРНИРЪТ, ТАЗИ ЖИВА ПАМЕТ!

Разказва съдия-информаторът Христо ДИМОВ

Колко бързо минава времето! Три турнира по водомоторен спорт за купата "З.м.с.Васил Маринов" са вече история, сега ще сме свидетели на четвъртото състезание в памет на незабравимия Васко. Ще зареват пак двигателите, в шеметен бяг ще се понесат скутерите. По навик ще търсим с поглед познатия скутер с номер 63, който като стрела излиташе от стартовата линия, изпреварваше всички и финишираше неизменно пръв... Уви, трябва да го търсим само в спомените си. А сякаш вчера беше, когато хиляди зрители със затаен дъх следяха вихрения полет на скутера на Васко и посрещаха с възторг поредната му победа. С жив интерес най-запалените се трупаха около изтеглената на брега машина, питаха, разпитваха... Защото имаше канво да научат от з.м.с. Васил Маринов за уменията да влизаш в поворота с оптимална скорост и след това да "изтегли" на пълна газ, да истискаш всичката сила на 500-кубиновия двигател по правата, да овладееш тази кипяща мощ в критични обстоятелства - с една дума да покажеш майсторство, което така трудно се постига.

Така се случи, че станах съдия-информатор на почти всички състезания, които са бивали организирани в нашия град през последно време. С Васко се познавахме отблизо, разговаряли сме много, разказвал ми е редица епизоди от своята изключително богата спортна биография. И винаги съм се стремял да направя чрез микрофона достояние на зрителите онова, което смятах за интересно и полезно да се знае и което той от скромност едва ли би споделил пред широката аудитория. Да, Васко имаше пословична скромност и голямо човешко сърце.

За своя любим спорт з.м.с. Васил Маринов правеше всичко – всеотдайно, честно, безкомпромисно и безкористно. И чувствавам дълга си да разказвам за него винаги, когато съм съдия-информатор. Затова с готовност поемам микрофона на турнирите, организирани в памет на именития ни скутерист. Правя го с радост, но и с вълнение, защото никак не е лесно да се говори в минало време за човека, който ни караше да тръпнем и да се възхищаваме. Трудността идва от това, че сравнението със стила на каране, с майсторството на Васко натрапчиво се налага в хода на моя коментар и ме прави пристрастен. Сигурен съм, обаче, че и тези, които се състезават сега, когато им липсва неговата конкуренция, няма да ми се разсърдят. Защото този "васков" стил, неговото неоспоримо майсторство са се превърнали в еталон, към който те самите се стремят.

В трите досегашни издания на турнира имаше възможност да видим наши и чужди състезатели, повечето от които – със солиден авторитет. Бяхме свидетели на оспорвана надпревара, затаявахме дъх пред благородните "дуели" между асовете в отделните класове, наблюдавахме със страхопочитание прославения Бернхард Даниш от ГДР, възхищавахме се на унгареца Януш Фейл, на западногерманеца Алберт Хунд, на австриеца Ерих Щотенмайер, радвахме се на виртуозността на съветските майстори Борис Ключников, Дмитрий Журенко, Виктор Харченко... Болеехме с цялото си сърце за българските момчета – Валентин Върбанов, Пламен Бонев, Илия Димитров, Сава Гаванаров, Марин Маринов и техните другари, стискахме им палци, възторгвахме се при всеки техен успех и се ядосвахме, когато ги спохождаше несполука. И всеки от нас тайничко в себе си съпоставяше: ако беше Васко, щеше да постъпи така и така, щеше да ги изпревари там и там и да победи. Все пак, казвахме си, добра смяна

расте след него, в сигурни ръце е и сега русенският и националният ни водомоторен спорт.

Искам да споделя и своите симпатии към Ангел Петров (Йожката) – за неговото чудесно другарство и спортната му етика, към Васил Минков – за благородната му спортна "злоба" по време на турнирите в Русе, към всички ония състезатели от "по-старото" поколение, които със своята артистичност във воденето на скутера правеха състезанията атрактивни и вълнуващи. Не мога да отмина и участието на съдиите Минко Варналиев, Недко Драганов, Ленко Джунджулов, Борис Янков, Христо Басарболиев, Тодор Трайков, Лидия Пеева, Никола Въжаров и толкова още колеги, които вършеха своята работа преди всичко "по зова на сърцето", с отзывчивост и компетентност (нали пред доста от тези имена стоят титли като "майстор на спорта" или "заслужил деятел"). Не мога да отмина и ветераните Христо Райнов, Христо Атанасов, з.м.с. Иван Манолов и толкова още неостаряващи техни връстници, чиято безпределна любов към водомоторния спорт и неизчерпаемите им знания и опит са забележителен пример за по-младите...

Има, има над какво да се спре в своята работа с микрофона съдия-информаторът, има какво да направи достойние на публиката в името на голямата цел – да се развива българският водомоторен спорт, да жъне нови и нови успехи, да прославя името на нашата родина. Така, както желаше от цялата си душа незабравимият Васил Маринов. И нека днешният, а и бъдещите турнири служат на тази прекрасна цел!

Имат думата русенските скутеристи

На следващите страници нашите представители в днешното състезание разказват един за друг. Разказват с топлота, искреност и критичност един към друг – така, както подобава на екиписти в един сплотен, бояк колектив. Защото русенският отбор по водомоторен спорт е една чудесна сплав!

ГЕОРГИ РАЧЕВ

Роден е на 16 февруари 1960 година в Русе. Във водомоторния спорт е от 1978 г. Същата година спечелва първото място в клас "Вихър" на турнира в Пловдив. От 1981 до 1984 г. неизменно е в челната шестца в този клас. От 1985 г. се състезава в клас Р-1000.

ПЛАМЕН БОНЕВ: Като състезател Гошо няма големи успехи. След преминаването на Илия Димитров в клас ОС зае мястото му в Р-1000, но класирането му не задоволява. Смятам, че трябва да се готви по-сериозно, да подобри техниката си на поворота и самата атака на завоя.

ВАЛЕНТИН ВЪРБАНОВ: И подготовката на Гошо за състезания, и психическата му нагласа не са на нужното равнище. Истината е ясна – повече работа, за да постигне повече!

ИЛИЯ ДИМИТРОВ: И аз така мисля – Гошо трябва да се труди по-упорито, да усъвършенствува техниката си на каране. Тогава ще има напредък.

Имат думата русенските скутеристи

М.с.В А Л Е Н Т И Н В Ъ Р Б А Н О В

Роден е през 1959 г. в Ряхово, Русенско. Първият му старт е през 1976 г. в клас "Вихър". За първи път става шампион на страната през 1983 г. в клас ОА. Защишава това звание през 1985 и 1986 г. Победител е в редица международни турнири – в Русе, Кърджали, Будапеща. Сребърен медалист от "Дружба и братство" в Полша (1985 г.) Скутерист номер едно на България за 1985 г.

ИЛИЯ ДИМИТРОВ: Познавам Валентин от 1976 година, когато той караше в клас "Вихър" в ряховския морски клуб. Винаги е бил отзивчив другар – твърдя го, защото сега се познаваме много добре. Винаги е готов да помогне, винаги е бил много настойчив и упорит.

Спомням си, през 1979 г. на състезания в София в клас Р-1000 остана зад борда, но не изпусна газта, успя да се прибере в скутера и завърши състезанието. Това е ситуация, която може да се види само вътре в полигона, на брега тогава така и не разбраха нищо...

Убеден съм, чя няма кой от нашия отбор да каже лоша дума за Валентин Върбанов – и като състезател, и като инструктор, и просто като другар. Вальо има голям принос за сплотяването на нашия състав. През последния кръг на миналогодишния шампионат, във Видин, той вече беше спечелил титлата, когато в първата гонка претърпя злополука и се контузи. Въпреки това

участвува в следващите две гонки – за да ни помогне да завоеваме за десети пореден път отборното първенство!

ПЛАМЕН БОНЕВ: Работим заедно с Вальо по-отблизо през последните 5-6 години. Според мен той трябва да заздравя психическата си устойчивост в полигона. И особено – да укроти предстартовата си треска. За да продължи да напредва в състезателната си кариера. Защото той тепърва ще доказва възможностите си – не толкова у нас, където няма особено сериозна конкуренция, колкото на международното поле.

Валентин е и чудесен другар, себеотрицателен е. Преди години, по време на подборните състезания за "Дружба и братство" аз трябваше да отпадна от националния отбор. Място в него си беше осигурил Вальо. Тогава той настоя пред старши треньора на националите: "Това, че Пламен не завърши днес, е случайност, той има далеч по-добри възможности от мен, затова трябва да заmine той..." А това беше първата му възможност да бъде в националния отбор. Защото още тогава той стоеше над главозамайването от успехите. Все така скромнен е и сега.

Валентин има солидни резерви, затова подготвяме преминаването му в клас ОВ.

ТОДОР ГЪОКОВ. Чудесен другар. Благодарение на неговата мощ научих доста в нашия спорт – в един клас сме от 1983 година. (Тук трябва да се каже, че Тодор Гъоков е най-скъпият на думи в целия отбор).

Имат думата русенските скутеристи

ТОДОР ГЪОКОВ

В Окръжния морски клуб в Русе е от 1979 година. Преминал е през класовете "Вихър" и СЦ, а сега се състезава в клас ОА, където най-големият му успех е третото място в първия турнир за купата в памет на з.м.с. Васил Маринов. През миналата година се класира пети в републиканския ни шампионат.

ПЛАМЕН БОНЕВ: Съвестен състезател. Това пролича още когато беше в клас СЦ, Като втори състезател в клас ОА винаги получава по-лоша материална част от титуляра, но стиска зъби и се старае да се класира по-напред – и заради себе си, и заради отбора. В полигона е от т.н. "твърди" карачи. Трябва да подобри старта си.

ВАЛЕНТИН ВЪРБАНОВ: Тошо е страшно упорит, много трудолюбив. Не чака молба – винаги е готов да помогне. Чудесен другар е! Ако успеем да му набавим по-добра материална част, ще може да се намеси в борбата за медалите в шампионата.

ИЛИЯ ДИМИТРОВ: Тодор Гъоков е не само трудолюбив и отзивчив, той е и търсеща личност. С направеното от него корито на скутер спечели награда в прегледите на ТНТМ. Вярвам, че с по-добър скутер и двигател може да влезе в призовата тройка!

Имат думата русенските скутеристи

М.с. ПЛАМЕН БОНЕВ

Роден на 6.IV.1957 г. в Русе.
Още при първото си участие в състезания спечелва сребърен медал.
През 1979 г. за първи път става шампион – в клас ОА. Още четири шампионски титли, победата в турнира за Унгарската купа(1983 г.), петото място в света през същата година, редицата медали от международни турнири – това е завидният спортен актив на м.с. Пламен БОНЕВ.

ВАЛЕНТИН ВЪРБАНОВ: С Пламен се познаваме от 1980 година. Хубав деут бяхме с него в клас ОА – през 1982 г. той спечели шампионската, а аз – вицешампионската титла. Той е един от най-добрите скутеристи в България – доказал го е и в двата класа-ОА и ОВ, в които се е състезавал. Би бил още по-безспорен фаворит в редица състезания и у нас, и в чужбина, ако имаше повече време за предварителната си подготовка. Защото той има толкова организационна работа – подготовката на отбора ни като цяло, толкова задължения като треньор...

Спомням си как в Сегед, Унгария, Пламен имаше всички шансове да влезе в тройката н световното първенство, но малко не му достигна за това. Ядосваше се, но и петото му място в този силен, много силен турнир е доказателство за неговите големи възможности.

Като човек, като приятел Пламен Бонев е всеотдаен, иска да помогне на всички. Трябва обаче да наблегне на подготовката на машината си – с него отдавна сме решили да караме най-добрите скутери у нас.

ИЛИЯ ДИМИТРОВ: Познавам Пламен по-отблизо от 1979 г. Той е много вещ и много кадърен състезател, с внушителен стаж в националния отбор. Знае и може много. Много амбициозен, отдаден на своя спорт, неотстъпващ пред трудностите.

Спомням си как миналата година, на състезания в Унгария, в Дунайфюрварт, се повреди двигателят на скутера му. Цяла нощ го ремонтира, помагахме му и ние. А на другия ден, уморен, немигнал дори, се наложи над всичките си конкуренти. Ето това е Пламен Бонев. Неслучайно след като загина бате Васко Пламен стана водеща фигура в нашия отбор. С всеотдайността си и с голямата си работоспособност той допринесе много да не отстъпим от завоюваните челни позиции в страната.

ТОДОР ГЪОКОВ: Пламен е интелигентен скутерист, в неговото каране обикновено рискът отсъства, защото той умее да разчете всяко свое действие по време на гонката. И аз ще кажа – дължен е Пламен по-добре да подготвя двигателя си, за да бъде на върха. Там му е на него мястото!

Имат думата русенските скутеристи

М.С И Л И Я Д И М И Т Р О В

Роден е на 30.6.1956 г. във врачанското село Остров. Във водомоторния спорт е от 1976 г., когато спечелва и първо място в ралито по р. Марица. През 1984 г. е републикански шампион, става и майстор на спорта (в клас Р-1000). От 1985 г. е в клас ОС, в който стана шампион миналата година. Призьор в републикански и международни турнири.

ВАЛЕНТИН ВЪРБАНОВ: Помня чудесния дебют на Илия в Пловдив. След него имаше голямо "затишие" – до 1983 г., когато Илия премина в клас Р-1000. Още следващата година Илия стана убедително шампион на страната – това беше награда за неговото трудолюбие и за високия му спортен дух. Той доказа, че аббициите му имат покритие и в клас ОС, в който още през първата година стана бронзов медалист. Никак не му беше лесно, но Илия успя не само да овладее новата машина, а и да си извоюва място сред фаворитите. Извън всякакви предвиждания миналата година стана дори шампион в най-бързия клас. Вярвам, че и в бъдеще той ще се развива по възходяща линия. Но трябва да разсъждава по-колективистично, да се чувствава неделим от отбора. Вярно, работата му е такава, шофьор е и е доста зает. Но мисля, че с помощта на целия отбор, на всеки от нас, ще доизградим съществуващите тук-там "ръбчета".

ПЛАМЕН БОНЕВ: Слад като Сава Гаванаров напусна Русе, имаше доста дебати кой да го замести в клас ОС. Като треньор на отбора трябваше аз да кажа решаващата дума кой да заеме вакантното място. Аз въобще не се колебах – твърдо се бях спрял на Илия Димитров. Почти всички бяха против – той беше карал всичко на всичко две години в клас Р-1000, а в ОС скоростта е значително по-висока. Но аз виждах у него много качества на състезател, който, стига да бъде вещо насочван, може да стигне далече. И още през първата година Илия показва, че не сме се излъгали.

Забележки към него имаше и все още има. Илия караше и кара доста рикковано. Постепенно той започна да се вслушва в съветите и през миналата година с по-разумно каране стигна до шампионската титла. Според мен и през тази година ще бъде първи – добър състезател е, макар и да рискува много.

ТОДОР ГЪОКОВ: Така си е, Илия е твърде дързък в полигона. Но точно с това той спечели титлата миналата година, без да притежава най-добрия двигател и без да е шлифовал още качествата си. Той кара на границата между разумния риск и авантурата, но трябва да се раздели с това – едно обръщане на скутера при скорост 160 километра в час означава най-малкото психическа травма. Трябва да усъвършенствува и старта си – в този бърз клас секунда – две се оказват дори фатални за финала ти.

През тази година Илия е включен като втори титуляр в националния отбор за "Дружба и братство". Вярвам, че той ще докаже силата си и на международното поле. Но на него му трябва повече изяви навън, защото там състезанията са далеч по-силни.

ПОМОЩТА, БЕЗ КОЯТО НЕ МОЖЕМ!

Отново имат думата русенските скутеристи,
този път - целият отбор заедно

Голям дял за успехите на русенската водомоторна школа имат механиците ни - майсторите на спор'^ Александър Стоянов и Величко Маринов. Когато ние спечелим - пишат за нас, а за тях никой така и не споменава. А те са, без които не можем! И двамата са известни в миналото умели състезатели, с голям опит и в състезанията, и в подготовката на машините.

Сега Александър Стоянов се занимава изключително с подготовката на двигателите, а Величко Маринов е при скутерите непосредствено преди старта. Това са двама големи механици, на които всеки състезател може изцяло да се довери, да разчита на тях напълно. Висока оценка заслужиха те с труда си и от Бюрото на Българската федерация по водомоторен спорт. Двата са включени в националния ни отбор като титулярни механици - чест, за която има толкова петимни в другите клубове.

Ние, русенските водомотористи, казваме на бате Сашо и бате Вили сърдечно "Благодаря" за неуморния им труд, за техния принос за развитието на нашия любим спорт в Русе и за престижа на нашата секция. И за бъдещото възходящо развитие на този спорт в нашия град!

ОСНОВНИ ПРАВИЛА ВЪВ ВОДОМОТОРНИЯ СПОРТ

Във всеки от класовете се провеждат по три гонки, всяка от по пет обиколки на трасето. Движението по полигона става обратно на часовниковата стрелка. Стартът в гонките е "лещ" – преди линията на старта се обозначава стометрова предстартова зона, в която състезателите нямат право да правят завои и да се връщат назад.

Пет минути преди старта се подава сигнал с бяла ракета. Всички състезатели могат вече да запалят двигателите и да се движат в района преди предстартовата зона. Ако в този период някой навлезе в тази зона, той не може да се върне. Когато до старта остане една минута, започва да се движи часовникът, отмерващ секундите на специално табло, което се вижда добре от скутеристите. При изтичането на петминутния период се изстрелва зелена ракета, а стартерът спуска ръчно шахматния си флаг. В този момент състезателите вече могат да пресекат стартовата линия.

СПОРЕД КЛАСИРАНЕТО СИ В ГОНКАТА СЪСТЕЗАТЕЛЯТ ПОЛУЧАВА:

– първо място	– 400 точки;	– шесто място	– 95 точки
– второ място	– 300 точки;	– седмо място	– 71 точки
– трето място	– 225 точки;	– осмо място	– 53 точки
– четвърто място	– 169 точки;	– девето място	– 40 точки
– пето място	– 127 точки;	– десето място	– 30 точки

КРАЙНОТО КЛАСИРАНЕ във всеки клас и притежателят на купата "З.м.с. ВАСИЛ МАРИНОВ" се определят според точковия актив от трите гонки.

ПРЕДПРИЯТИЯ, ОКАЗАЛИ СЪДЕЙСТВИЕ
ЗА ОРГАНИЗИРАНЕТО И ПРОВЕЖДАНЕТО
НА ТУРНИРА

ИЗОТ-СЕТ

Съвременното предприятие на най-перспективния отрасъл на родната икономика – електрониката. Изделията с тази марка са с изключителна прецизност, висок "интелект", максимална надеждност. Затова ИЗОТ-СЕТ успешно отстоява името си на гарант на качеството и ефективността на крайните продукти на електронната ни индустрия. Тук се изработват многослойни печатни платки, автоматизирани изпитателни системи, инструментални процесори и пр.

* * * * *

К К З "И В А Н Д И М И Т Р О В"

Производител на сухотоварни и нефтоналивни самоходни речни и морски кораби за СССР, на кораби-влекачи и тласкачи. Тук се извършват ремонти на кораби, както и краностроене.

* * * * *

СО "Т Е Ж К О М А Ш И Н О С Т Р О Е Н Е"

Обединението е специализирано в проектирането и производството на промишлени предприятия, комплектни обекти, машини и съоръжения за геоложка, минна, циментова и строителна промишленост, за енергетиката и корабостроене.

* * * * *

ЗАВОД "ЮТА"

Тук се произвеждат нетъкани текстилни изделия за шивашката, мебелната и химическата промишленост. Артикулите "Руселин", "Руселин-Сани", "Юталин" и др. са много търсени в страната.

* * * * *

ХК "ГАВРИЛ ГЕНОВ"

Реномиран производител на бои и лакове, на редица продукти за малотонажната химия. Комбинатът улеснява много осъществяването на ефективни идеи за вътрешно и външно боядисване, за цялостно оформление на екстериора и интериора. Изделията с марката "Гаврил Генов" са с гарантирано високо качество, устойчивост и надеждност.

* * * * *

МЗ "ГЕОРГИ ДИМИТРОВ"

Това е най-големият в страната производител на селскостопанската техника. Техника – синоним на ефективност, производителност и качество.

* * * * *

СТРОИТЕЛНО - МОНТАЖЕН КОМБИНАТ

Изгражда жилищни, културно-битови и промишлени обекти. Чрез седемте си подразделения организирано произвежда и стоки и услуги за населението.

* * * * *

КЗ "ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ"

Специализиран в производството на лицеви меки кожи за обувки. Продукцията му е съобразена и със световните тенденции в кожухарската промишленост, поради което е много търсена.

ЗАВОД "НАЯДЕН КИРОВ"

Тиристорните преобразователи за високомоментни задвижвания и главни задвижвания на металорежещи машини спечелиха завиден авторитет на завода. Над 85 на сто от произвежданите тук електротехнически устройства са за износ в СССР и Унгария.

* * * * *

ППКТ "ДУНАВСКА КОПРИНА"

Едно от най-реномираните предприятия не само у нас, а и на световния копринен пазар. Модерното му производство е гаранция за издържана модна линия, за задоволяване и на най-изтънчения вкус на клиентите.

* * * * *

СП "БКС"

Изпълнява благоустройственото строителство в Русенската и още три селищни системи, стопанисва жилищния фонд и се грижи за хигиената на Русе.

* * * * *

СД "МПБУ"

Чрез 12 поделения и 7 ТПК произвежда стоки и извършва широка номенклатура услуги за населението.

* * * * *

ТК "БАЛКАНТУРИСТ"

Обслужва български и чуждестранни туристи, организира екскурзии в страната и чужбина, осигурява хотели и частни квартири за гостите на Русе.

ПАРАХОДСТВО "БРП"

Мощно звено на българския воден транспорт, разполагащо с огромен потенциал. Развива дейност, която го нарежда сред челните дунавски параходства и му създава висок международен авторитет.

* * * * *

ПРИСТАНИЩЕН КОМПЛЕКС

Извършва товаро-разтоварна дейност, съхранява и експедира товарите, извършва маневри на кораби в пристанищата на Русенски, Великотърновски, Плевенски Силистренски окръзи.

* * * * *

